

gen. For det første eller de to første Finantsaar kan man endnu foretage een Skatteligning efter Loven af 2den Juli 1870 om Reglerne for Udskrivning af Indkomsskat, og denne Frist af eet eller to Aar bør da efter Flertallets Mening benyttes til at tilveiebringe en Lov om Regler for en Formue- og Indtægtskat paa Grundlag af en for Stat og Kommune fælles Ligning (jof. den Beslutning, som ifjor blev foreslaaet af Udvalget om den interkommunale Besskatning). For at fjerne mulige Betænkeligheder ved at vedtage større Medsættelser, uden samtidig at anvise et Middel til for et længere Tidrum at dække det derved forarsagede Indtægtstab, tror Flertallet at burde tilføje, at der formentlig vil kunne gaas ind paa at forlænge Gyldigheden af Loven af 2den Juli 1870, efter hvilken Lov der da vil kunne afskrives i Indkomsskat, saa Meget, som er fornydend til at dække den Nedgang i de hidtilværende Indtægter, der maatte blive en Følge af de foreslaaede Forandringer i Lold- og Skibsafgifterne, ligesom der ogsaa deri vilde have et Middel til at dække senere Medsættelser i Forbrugsafgifterne.

De i Henhold hertil foreslaaede Medsættelser gaa ligesom ifjor ind paa at lette Indførselen af Livsfornödenheder og Artikler af økonomisk Anvendelse, samt i Forbindelse derved paa fuldstændig Ophævelse af Skibsafgiften. Saaledes foreslaas Ophævelse af Lolden paa Sikoriøpper og Sikorie, paa Ris, Salt og saltet Silb, Stenful, Baand og Stangjern samt Trimmer og Træ, uforarbejdet eller uden videre Tilbainelse, og Medsættelse af Lolden paa Stenolie, Kaffe og Sukker (for de to sidstnævnte Artiklers Vedkommende med Krigsstatens Bælg), samt paa Skibe og andre Arbejder af Træ og Jern. Med Hensyn til Stenful og Sukker samt Skibsafgiften indtages et Par af Flertallets Medlemmer en afvigende Stilling; men i det Hele lægge Flertallets Medlemmer afgjørende Vægt paa Medsættelse af Lolden for Livsfornödenheder. Paa den anden Side er der foreslaaet Forhøjelse af Lolden paa enkelte Luxusartikler, navnlig Vin, Galanterivarer, Speilglas, Krudt og en Del Krydderier; naar Flertallet ikke har ment at burde forhøje Lolden paa Silkevarer, er det væsentlig af praktiske Hensyn. Naar en Artikel hører til Nationens tilvante Luxusgenstande, der nydes af den store Mængde uden Hensyn til Vedkommendes store eller mindre Skatteevne, har Flertallet paa Bajer og Peterfen nær troet at burde følge den Regel, hverken at forhøje eller at nedsætte den nuværende Afgift. Dette finder navnlig Anvendelse paa Tobakstolden (ligesom ogsaa paa Brænderinsbrændingsafgiften).

Flere af os anse endog nogle af disse Medsættelser for saa magtpaaliggende, at de bør finde Sted, selv om Indførselen af en direkte Skat derved bliver nødvendig, og have derfor sluttet sig til flere af de Forslag, som herom ere stillede af Flertallet. Vi ere dog alle enige om, at dersom Thinget skulde bifalde disse, og endnu mere, dersom Flertallets Forslag om saa vigtige finantzielle Artikler som Kaffe, Sukker, Lobak m. m. skulde blive godkendte af Folkethinget, kan dette ikke blive staaende ved den Udfigt til Dækning af Finantsernes Underbalance, som Flertallet har udtalt sig for. En saadan Udfigt, given af Flertallet i et Udvalg, har ikke en saadan Karakter, at en Finantsplan derpaa kan bygges, og selv om der fandtes en Form, hvorved det kunde prøves, om Thinget vilde slutte sig til Flertallets Udtalelse, og et Forslag herom fremsattes, hvilket Flertallet ikke har gjort, vilde en saadan Tilflutning ikke være tilstrækkelig til at dække Thingets finantzielle Ansvar i en saa vigtig Sag. Naar Thinget vil vedtage Forslag, der grube saa dybt ind i Stats-husholdningen som det foreliggende, kan det efter vor Overbevisning, ikke undlade, samtidig at vedtage Forslag om Erstatning til Finantserne for det herved forvoldte Tab, dersom det vil have mindste Haab om, at der skal tillægges dets Beslutninger den Bægt, som de burde have Krav paa. Vi havde derfor haabet, at Flertallet vilde have fuldstændiggjort Rækken af sine Vædringsforslag ved at stille et Forslag om Erstatning til Finantserne for de ved de øvrige Forslag bevirkede Tab. Da dette imidlertid ikke er sket, anse vi os forpligtede til at give Thinget Leilighed til at indgaa det Misgreb, som det efter vor Opfattelse vilde være at vedtage Flertallets Vædringsforslag uden det nødvendige Supplement med Hensyn til Erstatningen. I denne Anledning skulle vi bemærke, at Nogle af os vel ikke anse Reglerne i Lov af 2den Juli 1870 for at være de heldigste, og at vi langt vilde have foretrukket, om Rigsdagen i denne Samling vilde have vedtaget en Lov om direkte Skat efter Formue, Indtægt og Leilighed. Men da disse Medlemmer nu maa anse det for afgjort, at en saadan Lov ikke vil blive vedtagen i indeværende Samling, og da Flertallet derhos har udtalt sig for en Forlængelse af nævnte Lov af 2den Juli 1870, er Anvendelsen af denne Lov den eneste Udvei, der kan benyttes, og de have derfor forenet sig med Mindretallets øvrige Medlemmer om at fremsætte et Vædringsforslag, sigtende til, saa fremt Thinget skulde vedtage de af Flertallet, og til dels af os, stillede Forslag om betydeligere Medsættelser i de af Regjeringen foreslaaede Lold- og Skibsafgifter, at tilveiebringe Dækning heraf ved Anvendelse af Reglerne i Lov af 2den Juli 1870, indtil nye Regler om Udvekslen af en direkte Skat kunne blive vedtagne.